

Sygn. akt VIII U 1370/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater	

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2022r. w Gliwicach

sprawy H. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 września 2021 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1370/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 września 2021 Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. J. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. Organ rentowy, powołując się na art. 53 ust. 14 ustawy emerytalnej wskazał, że ustalenie wysokości emerytury z zastosowaniem 24 % aktualnej kwoty bazowej po przepracowaniu co najmniej 30 miesięcy uzależnione jest od spełnienia na dzień 31 grudnia 2008 z warunków do nabycia uprawnień do emerytury na podstawie przepisów określonych w artykułach 27 - 50 e. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków do emerytury na podstawie wyżej wymienionych przepisów. Ubezpieczony 5 stycznia 2019 nabył uprawnienia do emerytury na podstawie art. 24 ustawy w oparciu decyzję z 24 stycznia 2019. Podstawę obliczania tej emerytury stanowi zwaloryzowana kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego, zwaloryzowana kwota kapitału początkowego, suma kwot pobranych emerytur oraz średnie dalsze trwanie życia ubezpieczony

Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do przeliczania emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 w ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Podniósł że decyzją z 2 czerwca 2009 organ rentowy przyznając mu emeryturę dokonał jej obliczania nie tylko zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, ale także do ubezpieczonego zastosowano sposób obliczenia emerytury wskazanej w art. 53 ustawy emerytalnej, a zatem także art. 183. W ocenie ubezpieczonego organ rentowy dokonał błędnej wykładni

art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej, albowiem ze względu na to, że dotychczasowa emerytura ubezpieczonego została obliczona według reguł przewidzianych w art. 53 ustawy, to może być przeliczona, po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego na zasadach przewidzianych w art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony H. J. urodził się (...).

Decyzją z dnia 2 czerwca 2009r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 30 kwietnia 2009 roku to jest od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy . Jej wysokość obliczono w oparciu o art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych . Jest to emerytura mieszana zatem na jej wysokość składa się z 80 % emerytury obliczanej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, a 20 % emerytury obliczono na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Następnie wielokrotnie przeliczano ubezpieczonemu jej wysokość w związku z uwzględnieniem opłacanych składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego.

W dniu (...) ubezpieczony ukończył 65 lat i decyzją z dnia 24 stycznia 2019r. organ rentowy przyznał mu emeryturę począwszy od dnia (...)

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek w na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługiwała wypłata emerytury . Podstawa ta podlegała pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura ta stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę . Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 i wyniosła ona kwotę 3273,79 zł. Emerytura ustalona decyzją z 24 stycznia 2019 roku została zawieszona, ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym od pobieranej dotychczas przyznanej decyzją z 2 czerwca 2009r.

We wniosku z dnia 13 lipca 2021r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury przyznanej na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS na podstawie art. 54 ust.4 tej ustawy w związku z przepracowaniem 30 miesięcy po przyznaniu świadczenia.

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 września 2021 Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. J. prawa do ponownego przeliczenia emerytury.

Wyżej opisany stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny , a ustalono go w oparciu o niekwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy akta organu rentowego. Spór sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył:

odwołanie ubezpieczonego jest niezasadne.

Art. 53 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach stanowi, że

1. Emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

3. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego.

Przeliczanie emerytury ubezpieczonego ze względu na przepracowanie po jej przyznaniu 30 miesięcy, o co wnosi w odwołaniu, nie jest możliwe. Brak jest bowiem podstaw do przeliczenia, o których mowa w powołanym artykule i podstaw do uwzględnienia nowej kwoty bazowej do tzw. części socjalnej.

Po pierwsze przepis art. 53 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może stanowić samoistnej podstawy do przeliczenia świadczenia. Po drugie ubezpieczony urodził się w roku 1954. i nabył prawo do świadczenia obliczanego według nowych reguł.

Emerytura, którą nabył ubezpieczony w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego jest emeryturą obliczaną wg nowych reguł wnikających z art. 24 - 26 ustawy- jest emeryturą w tzw. systemie kapitałowym . Powołany zaś art. 53 ust. 3 oraz 53 ust.4 ustawy emerytalnej dotyczy sytuacji takich ubezpieczonych, którzy nabyli prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym mając wcześniej ustalone inne świadczenie, a w sytuacji spełnienia przesłanek do nabycia emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, na starych zasadach przewidzianych w art. 53. Z uwagi zatem na fakt, że ubezpieczony z racji wieku nie ma emerytury obliczonej na starych zasadach nie można do niego stosować przepisu, który mówi o przeliczeniu.

Art. 53 ust. 3 i 4 został wprowadzony w celu wyraźnego unormowania kwestii kwoty bazowej osób pobierających tzw. wcześniejszą emeryturę przechodzących następnie na emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego. Reasumując, fakt przepracowania 30 miesięcy po nabyciu prawa do emerytury wcześniejszej pozostaje bez wpływu na sposób ustalenia wysokości emerytury przyznawanej w związku z osiągnięciem powszechnego. W takim wypadku nie jest możliwe obliczenie emerytury przyznanej w wieku powszechnym z zastosowaniem art. 53 ust. 4 i przyjęcia kwoty bazowej do części socjalnej emerytury, gdyż nie pozwala na to konstrukcja nowej emerytury.

Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie III AUa 398/15, z którego wnika, że :

„Istota regulacji wynikającej z art. 53 u.e.r.f.u.s. nie sprowadza się do wykorzystania jedynie części tej regulacji, polegającej na przeliczeniu dotychczasowego świadczenia w związku z dalszym podleganiem ubezpieczeniom społecznym, bez związku z nabyciem prawa do emerytury w wieku powszechnym. Zastosowanie art. 53 ustawy jest możliwe tylko w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego i spełnieniem przesłanek do nabycia emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Aby móc zastosować regułę wynikającą z art. 53 ust. 4 ustawy, konieczne jest nabycie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, ale tylko takiej emerytury, której sposób ustalenia przewiduje przepis art. 53 ustawy. Osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r., nie spełniają przesłanek do nabycia emerytury w powszechnym wieku emerytalnym obliczonej w oparciu o przepis art. 53 ustawy.”

„Ustalenie wysokości emerytury w oparciu o przepis art. 53 ust. 4 w zw. z art. 53 ust. 3 u.e.r.f.u.s. dotyczy tylko sytuacji, w której wnioskodawca nabywa prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, mając wcześniej ustalone inne świadczenie (wcześniejszą emeryturę). Pierwszym i koniecznym warunkiem do takiego obliczenia emerytury (przy zastosowaniu nowej kwoty bazowej do tzw. części socjalnej świadczenia) jest spełnienie przesłanek do nabycia emerytury w powszechnym wieku emerytalnym na starych zasadach, a więc na zasadach przewidzianych w art. 53 tej ustawy.”

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c oddalił odwołanie .

(-) sędzia Anna Capik-Pater